

RIJEČ, REČENICA, TEKST

R

iječi, riječi, riječi... Izgovaramo ih, slušamo ih, razmišljamo o njima, igramo se riječima. Nekada su tihe, nekada glasne, neke naviru kao bujica, nekih se nikako ne možemo sjetiti. Volimo čuti drage riječi, umilne i blage, a ružne nastojimo što prije zaboraviti.

Riječima šaljemo i primamo poruke, povezujemo ih u rečenice. A da bi rečenica bila potpuna, točna, razumljiva, moramo riječi pažljivo birati i povezivati ih, redati jednu do druge po nekakvim pravilima, jer nije svaki skup riječi rečenica.

Pokušajte od navedenih riječi složiti rečenice:

**ŠKOLU IDE U DJEČAK
IGRALIŠTU NA DJECA SU
IVO PERU I MARKO RUKE**

Navedeni skupovi riječi nisu rečenice jer ne prenose nikakvu obavijest i nemaju na kraju točku, rečenični znak za kraj rečenice.

Rečenica na kraju može imati i druge znakove, npr. upitnik (?) ili uskličnik (!). Točka na kraju rečenice je najčešći rečenični znak.

Dakle, rečenica je samo onaj skup riječi kojim se prenosi potpuna obavijest. Obavijesti šaljemo govoreći ili pišući rečenice koje moraju biti razumljive, jasne, prepoznatljive onima koji obavijesti primaju. Kada skupinu rečenica uzajamno povežemo značenjem, dobivamo **tekst**.

1. IGRA POGODI ŠTO RADIM

Podijelite učionicu na dva dijela. Manji prostor neka bude pozornica, a veći gledalište. Kao u kazalištu. Svi su u ovoj igri glumci i svi su gledatelji. Jedan za drugim dođite na pozornicu, pokažite što radite i kada publika pogodi, vratite se u gledalište. Na pozornicu dolaze drugi, treći... Sve što radite pokažite publici pokretima tijela, kretanjem i izrazom lica, ali nikako glasom. Gledajući glumce na pozornici publika izgovara rečenice.

Evo primjera:

ANA OTVARA PROZOR.
MARKO PERE RUKE.
IVA ČITA KNJIGU.
MAJA BRIŠE PLOČU.
LOVRO LOVI RIBU.
MIRTA PIJE SOK.

Dalje nastavite sami. I nemojte otvarati pravi prozor, niti čitati pravu knjigu. Ljepše će biti ako sve zamislite. Rečenice možete zapisati na ploču.

2. IGRA REČENICA JE OBAVIJEST

LOVRO ČITA ZANIMLJIVU KNJIGU U KREVETU PRIJE
SPAVANJA.

Rečenica ima 8 riječi. Razbacajte po stolu osam papirića. Na svakom napišite jednu riječ iz zadane rečenice. Poštujte tajnovitost igre. Zadana rečenica treba ostati tajna do kraja igre. Igrači, njih osam, uzimaju papiriće, čitaju što na njima piše, glasno izgovaraju svoju riječ i zauzimaju mjesto jedan do drugoga, po redu, ispravno. Moraju složiti zamišljenu rečenicu. Kad je redosljed riječi točan, onaj koji je rečenicu zadao dolazi na začelje i kaže: „Točka”. Rečenica je završena. Publika, naravno, plješće.